

A HOLLÓ

105 SZ. ÖCSCS.

HUNYADI MATYAS MUNKAKÖZÖSSÉG
HUNGARIAN OLD SCOUTS
MATTHIAS HUNYADI WORKSHOP
Homepage: <http://www.hungary.com/corvinus/>

Ha nem születtem volna is magyarnak Mert elhagyott, legelhagyottabb
E néphez állanék ezennel én Minden népek között a föld kerekén

46.sz.

2002, április 30

Szlovákok - magyarok

Több, mint ezeregyszáz éve megérkeztek a Kárpát-medencébe a magyarok. Hét törzsről szól a krónika, de valójában lehetett az akár husz is. A szláv törzsek egy orrhomossal előztek meg minket a térségben. Az itt élő gyér lakosság között voltak szlávok, avarok, stb. Az idők folyamán - betelepülőkkel és az itt talált néptörzsekből összeállt a magyar nemzet.

A szlovák történelem is hasonlóan alakult. Ezeregyszáz év alatt, a Kárpátmedencébe betódult cseh, morva, lengyel, szlovén, horvát (tót), szorb, pseudo-huszita, német, ruszin, ukrán nép lassan nemzetté vált, irodalmi nyelvet teremtett magának. Mindez a "rettenetes magyar elnyomás alatt" történt a kormány orra előtt.

Az első világháború előtti néhány évtizedben történtek szánalmasan eredménytelen kísérletek a kormány részéről a lassan öntudatosodó és a pánszlávizmusnak bedülő vékony szlovák vezetőréteg elnyomására. Mindez azonban eltörpült a Csehszlovák, majd az önálló Szlovákia vad, tüzzel-vassal, törvénytelenül és embertelenül véghezvitt magyarellenes intézkedései mellett.

A "magyar elnyomás" mithosza Trianon óta állandó fejlődésben van. Ma már az a hír járja, hogy minden magyar tanító felpofozott minden magyarul nem tudó nebulót. A Matica és az ultrajobb pártok ideológusai minden magyarellenes intézkedést az "ezeréves szenvedés" dajkameséjével magyaráznak és indokolnak.

Az unos-untalan hangoztatott vádak: a Rózsahegy melletti csendőrsortüz, a három kis szlovák gimnázium betiltása, a szlovák kettőskeresztes címer "elrablása" mára nemcsak a szlovákok, hanem nyugat agyába is beleégetődött.

De álljon itt egy igen autentikus szlovák vezető (akit most legszivesebben letagadnának), Hlinka pater néhány szava (Párizs, 1920), a magyar-szlovák-cseh viszonyról. "But in three months, indeed, after only three weeks, the veil was lifted. In this short time we have suffered more from the high-handed Czechs than we did from the Magyars in a thousand years. Now we know: Extra Hungariam non est vita (outside of Hungary there is no life for us). Remember these words, time will prove their truth. Benes is an ambitious knave." ("SUITORS AND SUPPLIANTS" by Stephen BONSAL, amerikai diplomata)

Ami magyarul így hangzik:

"De három hónap alatt, valójában három hét után, a fátyol felemelkedett. Ilyen rövid idő alatt többet szenvedtünk a pökhendi csehektől, mint ezer év alatt a magyaroktól. Most tudjuk, hogy Hungarián kívül nincs élet. Emlékezzen ezekre a szavakra (Bonsal), mert az idő igazolni fogja ezeket. Benes egy törtető csaló."

Ha már a nemzetiségek elnyomásánál tartunk - emlékeztessük e önöket a kisebbségek sorsára Hungaria határain túl?! Sziveskedjenek megismerni a skót, ír, welszi, korzikai, baszk, katalán, breton, provánsziak, normannok elnyomásának történelmét. Arra is gondoljanak, hogy ezen népek, sokszázéves beolvasztási kísérlet kudarca után, sorban nyerik el önállóságukat, vagy valódi - kemény - autonómiájukat.

A magyar-szlovák együttélés történetének szegyeteljes meghamisítása mellett, még más is van a szlovákok rovásán:

1. A magyarok által lakott területek bekebelezése 1918-ban, ami minden nemzetközi- emberi-és közösségjog ellenes. Hol van az a népek önrendelkezési joga, amit maguknak kiköveteltek, de hallani sem akarnak azok másokra való alkalmazásáról?

2. A "Benesi Dekrétumok" még ma is élnek, szerves részét alkotják a szlovák (és cseh) alkotmánynak. A magyarok jogfosztásának az eszköze volt. Ezen túlmenően a magyar egyéni és közösségi javak elkobzásának az alapja.

3. A kierőszakolt lakosságcsere.

4. Kb negyvenezer magyar embertelen körülmények közötti áttelepítése a Szudéta vidékre.

5 Gyilkosságok, amelyek messze felülmúlják a híres - az egész világon szétkürtölt - csendőr-sortűz áldozatainak számát:

a. Pozsonyligetfalu: 90 fegyvertelen, hazatérő levente lemészárlása

b. Dobsina lakosságának egy részének (Kb. 120 személy) lemészárlása a cseh határ másik oldalán

c. Hogyan is történt Pozsony magyar lakossága nagyobbik részének a kitelepítése? Az ottani tábori orvos jelentése szerint a táborban rendkívül nagy volt a gyermekhalandóság a rettenetesen rossz ellátás miatt. Kik voltak abban az internáló táborban?

6. Hány magyar iskolát zártak be 1919-óta? Össze tudják még számolni?

7. Hány hektár földet és más ingatlant raboltak el a magyaroktól?

8. Az évszázadok során számtalan szlovák nemzetiségű püspöke, sőt hercegprímása volt a katolikus egyháznak. Hány magyarszármazású püspöke van ma a szlovákiai magyaroknak? Ha nem tudják, elárulom: Egy sem!

Talán ideje volna szembenézniök a magyar-gyűlöletre épített történelmi mithoszaikkal is. Az elfogadott magyar történetírás soha sem ismerte el a hunoktól való származásunk hagyományát. Önök viszont szemrebbenés nélkül igénylik vissza "Svatopluk örökségét". Ennek persze lassan, de biztosan vége fog szakadni a külföldi és becsületes szlovák történészek munkái alapján. Talán nem volna felesleges néhány - a Matica emlőin nevelkedett történészükknek elolvasni, a német Martin Eggers könyvét: "Das Grossmärishes Reich. Realität oder Fiction?".

Aztán ott vannak a Nagy Károly birodalmának kémjelentései és adóivei Aachenben... Vakargathatnák a fülük tövét...

Nekünk, magyaroknak és szlovákoknak ezeréves közös történelmünk van. A mi királyaink az Önök királyai is voltak. A Szentkorona alatt Önöknek ugyanolyan jogok jártak, mint bárkinek a Kárpát medencében. Csak ne próbáljanak mai jogokat követelni a hűbéres társadalom idejére, mert azok igencsak egyformák voltak egész Európában. Ha mi jobágnyok voltunk, Önök is azok voltak, ha szabadok, Önök is szabadok voltak. Ha a földesuraik keményen bántak magukkal, mivelünk sem különbül. Panaszra nincs okuk.

Szlovákiai utaim során számtalan ellenséges megnyilvánulással találkoztam, ami erősen gondolkozóba ejtett. Ugyanis addigi tapasztalataim alapján ezeket érthetetlennek találtam.

Nekünk talán csak a szovjetekkel és a románokkal kapcsolatban van ellenséges érzületünk, de az soha sem nyilvánul meg az egyéni érintkezés szintjén. Voltak munkatársaim mindkét népből. Sokszor együtt ültünk az irodai étkezőasztalánál, de eszünkbe nem jutott szóban vagy magatartásban kifejezni egymás iránti ellenszenvünket. Észak Szlovákiában viszont ez napirenden volt.

A szlovák emberrel soha semmi bajunk nem volt. A magyargyűlöletből élő politikus, pedagógus, újságíró annál nagyobb, majdnem jövátehetetlen kárt okozott a két nép hagyományos viszonyában. Ha ezt valaha is sikerülne visszájára fordítani, mindkét népnek óriási hasznára lenne.

Előbb-utóbb, a legvadabb csúcs-szlovák is rá fog jönni, hogy népeink egymásra vannak utalva politikai, és gazdasági síkon egyaránt. Ha a szlovákok feladják erőszakos magyarírtási kísérletüket, és teljes autonómiát adnak nekik, örök barátság lenne a részünk. A határok lassan elmosódnak, de az etnikai határok hosszú évszázadokra megmaradnak, a biológia törvényei szerint.

Ami a NATO, de főként az EU tagságot illeti ezekben a testületekben, semmi keresnivalója nincs egy sovíniszta népnek, amely megtagadja a legelemibb emberi és önkormányzati jogokat a karmai közé lökött kisebbségnek. Amikor Nagy Britannia szabadon engedi Írország nagyobbik részét, több-kevesebb autonómiát ad Skóciának, Walesnek vagy Spanyolország a Baszkoknak és Katalánoknak, Olaszország a Dél-Tiroliaknak, és - horribile dictu - a franciák Korzikának, hová tart Szlovákia? Milyen jogon tart számot immunitásra?

Azoktól a magyarországi személyektől (még a külügyminisztériumban is), akik mindenáron figyelemmel akarnak lenni az utódállamok "érzékenységére", csak annyit kérdezek: Mikor voltak a románok, szlovákok, szerbek tekintettel a mi érzékenységünkre? Egész Európában minket ért a legnagyobb sérelem 1920-ban és ismét 1947-ben. Itt az ideje a Nyugatnak való visszafeleselésnek. Azok már túlságosan hozzászórtak - a Szovjetben nevelkedett külügyeink és baloldali politikusaink szervilizmusához. Csak annak parancsolnak, aki hajlandó azokat teljesíteni. A blöfföt nem szabad komolyan venni.

Azt azonban ígérhetem, hogy a kormánnyal való együttműködés nélkül is, mindent megteszünk, hogy egy sovíniszta Szlovákia EU-hoz való csatlakozását minden erőnkkel akadályozzuk.

M.Sz.

(Ez a cikk megjelent az KAPU című folyóirat 2002 évi harmadik számában)

BESZÁMOLÓ

Amint már a Holló előző számában is említettük, az elmúlt év folyamán is folytattuk a könyvkiadási munkánkat. Előre nem látható akadályok miatt azonban csak két - igen fontos - zsebkönyv kiadására és szétosztására került sor: román és a ruszin változatra. A ruszin könyv elosztása folyamatban van ugyan, de nagyon keveset tudok róla. Idei látogatásom alatt valószínűleg fel kell utaznom ebben az ügyben Ungvárra és Beregszászra.

Sajnálatomra, a szlovák könyv átdolgozására még nem sikerült megállapodnunk. Pillanatnyilag két alkalmas történésszel tárgyalunk. Biztosra veszem, hogy a májusi otthoni látogatásom alatt elrendeződnek a dolgok és még ebben az évben nyomdába kerül.

A román könyvről is jönnek hírek. Itt van a legfrissebb, nt. Bereczky Zoltán régi munkatársunktól: "Végre személyesen is tudtam találkozni azokkal a lelkészekkel, akik az erdélyi könyvet terjesztették. Azt mondják, hogy a románok elég durván utasítják vissza, de a magyarok szívesen veszik, mert ők maguk nem tudják ilyen jól megfogalmazni maguktól az érveiket, hiszen a romániai történelemoktatás mindig is erősen ellenőrzött volt. Azt mondják, hogy a könyv magyar változata is meg kéne jelenjen, hiszen azt is sok magyar használhatná. Persze ezt a változatot azt hiszem pénzért kellene adni, hogy egy olyan tőkét termeljen, amiből a következő könyveket ki lehetne adni. Ha egyáltalán ez még belefér a profilunkba. Igen! Ez is hasznos volna, de először a szlovák könyvecskét kell kiadnunk, majd a négyet egy kötetben angolul. Ha mindezt sikerül megvalósítanunk, szó lehet egy magyar kiadásról.

A **Hévízi** könyv fordítása pompásan sikerült, Hála Dr. de Kornfeld Tamásnak és kedves Feleségének. Még néhány felmerült pontot kell tisztáznunk a szerzővel, valamint a Lex Apponyi idevágó paragrafusainak a kiválasztása és fordítása van hátra. Májusban az is megoldódik. Remélhetőleg szeptemberig nyomdába kerül.

Lipcsey Ildikó könyvének fordítása halad, a fordító, Dani András április végére ígérte. A könyv első fele már elkészült és azt az Illyés alapítvány már ki is fizette. A fordítás második része a mi zsebünket terheli. A javítást ezideig Hamiltonban végezte Kaffka Margitka, és a beírást pedig Szappanos Tamás intézte Kecskeméten. Hogy lerövidítsük a folyamatot, most Tamás végzi a javítást is és a végső inspekciónak lesz Margitka gondja.

A közben elkészült **CD lemezünk: Hungary Eleven Hundred Years of success**" első kiadásából 200 másolatot készítettünk Budapesten, ottani elosztásra. A második, bővített kiadásból szintén Budapesten csináltattunk 220 darabot.

Ugyancsak Budapesten nyomattunk ki egy 60 oldalas könyvecskét, "**The East-Central European Syndrome**" címmel. A névadó cikket olvashattuk magyarul az előző Holló első oldalain. Ehhez járul a kedvezménytörvénnyel kapcsolatos adathalmaz: A törvény angol fordítása, a környező államokkal folytatott tárgyalások, valamint az európai kedvezménytörvények leírása. Ebből 500 darab készült.

A CD lemezt és a könyvecskét kb 220 címre küldtük ki, főként Brüsszelbe, az EU vezetőségének, a tagállamok kormányfőinek, külügyminisztereinek és fontosabb EU parlamenti képvislőknek.

Ugyancsak gondolkozunk egy másik könyvecske kiadásáról a benesi dekrétumok tárgyában. Ugy látszik, ezt az ügyet a németek és osztrákok már nem engedik a szőnyeg alá söpörni, tehát igen hasznos lenne. Az alant említett Spirit of Hungary példányaival együtt kerülne postázásra.

A hamiltoni **Vámosi** házaspár, Margitka és Józsi jóvoltából újból vásároltunk 250 példányt Sisa István könyvéből (**The Spirit of Hungary**). Ezeket Buffalóból postázzuk majd, ugyanezekre a címekre. A könyv nyomtatása elkezdődött a napokban. Reméljük, hogy a hónap végére elkészül a rendelés.

A címek összegyűjtése elég kemény feladat volt. A tavaly szeptember 11-i események miatt legtöbb helyen levették a fontosabb személyek postacímait a honlapokról, vagy nagyon megnehezítették azok megtalálását. Legtöbben csak az e-mail címeket publikálják. Hálás köszönet, a címek begyűjtésében segítő európai barátainknak: Zabolai Csekme Éva, Kormos László, Nádasdi István, Komlóssy József. Otthonról is segítettek, de gondolom, nem ragaszkodnak neveik említéséhez. Már csak a NATO vezetőségének a címait kell megszereznünk.

Nem akarom elkiabálni a jó hirt, így csak megemlítem, hogy a "Magyarország szerepe a Szovjetunió lerombolásában" című könyv megírására valószínűleg találtunk egy jelöltet. Pillanatnyilag külföldön tartózkodik. Amint befejezte mai feladatait, foglalkozni fog a könyv megírásának gondolatával Eddigi munkája, egy 40 oldalas, ezzel a témakörrel foglalkozó tanulmány, legalább két fejezetre elegendő. Kitűnő kezdet.

Pozsony Ferenc csángókról szóló könyve is lassan összeáll. Több csuszás és egy fordító megsértődése után ennek az ügye is rendbejön lassan. Az anyagot már negkaptam, az utolsó részletet a napokban várom. Így már csak össze kell rakni és kiadni fordításra.

A már majdnem készen lévő "A magyarok ellen elkövetett atrocitások" című könyvhöz még mindig hiányzik a Cseh-Szlovák kegyetlenkedések leírása. Valami miatt erről nem szívesen beszélnek az emberek, jegyzőkönyvek pedig eddig nem kerültek elő. Különösen fontos volna a Pozsony magyar lakosságának erőszakos kitelepítésének és a Szudéta vidékre való deportálások alatt elpusztult magyarok története. Vélhetőleg sok anyagot lehetne találni a Külügyminisztérium levéltárában, de ahhoz csak egy otthoni kutatónak volna hozzáférhetősége, akit meg kellene fizetni - ha egyáltalán engedélyt kapna rá. Aki ezekről a szomorú eseményekről tud valami bizonyíthatót, kérem értesítsen.

Két nagy fontos könyvet szereztünk meg az elmúlt időszakban:

1. **Martin Eggers**: "Das Grossmärishes Reich. Realität oder Fiction?" Ez a munka megerősíti Püspöki-Nagy Péter állításait ebben a témakörben. A könyvet, hosszú utánjárással régi svájci barátunk és nagyszerű magyar aktivista, Böröcz József szerezte meg. Még a rendkívül borsos árból is engedményt ért el.

2. **Ferdinand Durcansky**: "Právo Slovakov na samostatnost vo svetle dokumentov." című fontos munkáját kaptuk meg a Pázmány egyetem könyvtárába való eljuttatás végett. E könyv a Tiso féle Szlovák állam története - ahogyan azt Durcansky látta. Ezt és egy francia nyelvű szlovák történelemkönyvet Schrenk-Szil Walter támogatónktól kaptuk, akinek a kb ötezer darabból álló könyvtára diszére válnék bármely egyetemnek. Szívesen oda is adná a Pázmány egyetem könyvtárának, ha valaki elvállalná a csomagolást. Mi megoldanánk a hazaszállítást.

Távolabbi terveink között szerepel a történelmi zsebkönyv sorozatnak a folytatása. A következő lépés egy - a jövőbe néző - barátság alapjait lefektető könyvsorozat volna, amelyekhez társszerzőket keresnénk a nemzetiségek között. Ehhez jó otthoni hozzáállás és együttműködési szándék is szükséges, amelyre nem mindig lehet számítani. Különösen a MTA részéről lehet ellenséges magatartásra számítani. Ennek a véleménynek alátámasztására már három példát is tudnék említeni.

ERIC MARGOLIS

Ismert kanadai újságíró és külügyi szakértő megerősítette, amit már mi is régóta mondogatunk a Magyar Lobbyval kapcsolatban.

Az igen népszerű TVO program címe: "Diplomatic Immunity", amelyen a műsorvezetővel együtt hárman-négyen vesznek részt és be is lehet telefonálni. Az április 13-i tárgykör az Arab-Izraeli-Palesztinai krízis volt. Hárman szóvá tették, hogy ha valami kellemetlen irnak Izraelről, rövid idő alatt kapnak vagy száz letoló levelet. Ha az arabokat okolják valamiért, egy árva levél sem érkezik. Nyilvánvalóan kevesebb Izraelre kellemetlen cikk jelenik meg, mint fordítva. A Toronto Star szerkesztőjéhez intézte Margolis Úr az alanti kérdést: Igaz e, hogy ha Izrael ellenes cikket közölnek, százan fenyegetik meg az újságot, hogy lemondják az előfizetést. Erre csak hümmögött-hámogott a szerkesztő...

A tanulság ebből, hogy tényleg nagyon komolyan kell venni az óhazánkat indokolatlanul és igazságtalanul sértő média cikkeket. Az ilyet közhírré kell tenni - mint ahogyan Lipták Béláékkal csináljuk s azonnal egy levéláradatot kell zúdítani a hibázó szerkesztő címére.

Nemrégem komoly erőpróbára került sor a Washington Post s közöttünk. Egy határozottan buta cikket támadtunk meg azonnal, s a szerkesztő le is közölt néhányat közülük. Az újság ezzel persze nem lesz barátunk, de ezentúl többször is meggondolják, mielőtt lehoznak egy cikket ellenünk

HA MEGDOBNAK KÖVEL....

Mint igen sok magyart, az eszem Széchenyihez, a szívem Kossuthoz húz. Igazat kell azonban adnom - fenntartás nélkül - Kossuthnak a Magyar Nemzet által idézett gondolatáért:

"Kinyilatkoztatom, hogy azon nemzet nem fog élni, amely nemzet elvül nem választja azt, hogy aki őt kövel, azt mennyikövel." (országgyűlési beszéd, 1848, december 20)

Személy szerint azt sem bánom, ha kenyérrel dobunk vissza. Hanem az a kenyér kökemény legyen - egy darab ólommal a közepén...

LASSAN ELFOGYUNK

Támogatóink döntő többsége bizony már vagy Csaba királyfit követi az égen, vagy pedig nyugdíjas lévén, csökkentett jövedelemmel rendelkezik. Ez már alaposan meglátszik az összes magyarságszolgálati szervezet kimutatásaiban.

Kérjük tehát, akinek lehetősége van még támogatókat szerezni, ne hagyja ki az alkalmat. Köszönjük!

A Magyarok Világszövetsége április 4-én nemzetközi sajtótájékoztatót szervezett Kéménden /Kamenin/ Szlovákiában

A sajtótájékoztatón elhangzott szívszorító vallomások között akadt egy szenzáció-számba menő is. A 71 éves **Borbély Ilona** elmondta, hogy tizenöt évesen szüleivel együtt hurcolták el őt, Csehországba deportálták, ahol rabszolgaként dolgoztatták. Az ő családja **Václáv Hável** Csehország államelnökének nagyszüleihez lett beosztva! A vallomástevő személy hitelességének ellenőrzése után, az MVSZ elnöke bejelentette: Borbély Ilona esetének ismertté válása nyomán, nyílt levélben fordul Václav Hável elnökhöz. Miután kiderült, hogy a cseh államelnök családja is közvetlen haszonélvezője volt a ENSZ által elfogott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának minden pontját durván megsértő Benes-i dekrétumoknak, és miután még élnek az otthonukból ártatlanul elhurcolt, idegenben rabmunkára kényszerített emberek, akik az elnök családját szolgálták, most sem érez késztetést arra, hogy ezen áldozatok emberi jogaiért latba vesse elnöki tekintélyét, és tekintélyét évtizedekkel korábban megalapozó, demokratikus gondolkodását. (A Magyarok Világszövetsége elnökének bejelentését a teljes magyar sajtó elhallgatta).

A nemzetközi sajtótájékoztató díszvendége volt **Miquel Mayol**, az Európai Parlament franciaországi, katalán nemzetiségű képviselője, aki az MVSZ elnökének meghívására érkezett Szlovákiába. Életútját, az őt Brüsszélből elkísérő **Tajnay Mária**, a belgiumi székhelyű Közép-európai Emberi Jogi Bizottság főtitkára ismertette. Miquel Mayol kötetlen felszólalása franciául hangzott el, melyet Patrubány Miklós fordított magyarra. Teljes, Kéméndre szánt beszédét, mely politikai üzenetét tartalmazza írásban is hátrahagyta. Miquel Mayol barátainak, európai polgártársainak nevezte a felvidéki magyarokat, majd arra figyelmeztetett, ne higgyék, hogy az Európai Unióban kisebbségi jogokat automatikusan elnyerik. Figyelmeztetett, hogy Európa még sok tekintetben a szólamok Európája, a nemzetállamok Európája, a gazdasági érdekek Európája, és hogy a meghirdetett esélyegyenlőség sok esetben nem valósul meg. Példaként említett, hogy az Európai Parlamentben nem használhatja katalán anyanyelvét, annak ellenére, hogy az tízmillió európai polgár anyanyelve, és annak dacára, hogy a katalán nyelv Spanyolország egyik meghatározó fontosságú autonóm tartományának hivatalos nyelve. A szlovákiai magyarokat arra buzdította, hogy éljenek az Európa Tanács Koppenhágai Nyilatkozatába foglalt megkötésekkel, melyek a csatlakozni kívánó országoknak előírják a kisebbségi jogok tiszteletben tartását. Ez az a pillanat – a csatlakozási feltételek teljesítése – amikor arra lehet a nemzetállamokat kényszeríteni, hogy a kisebbségek jogait valóban méltányolják.

Miquel Mayol elmondta, ismeri az MVSZ elnökségének Günter Verheugenhez írt nyílt levelét, és a benne foglaltakkal messzemenően egyetért, azok megvalósulását támogatja. A katalán képviselő kifejtette, ő egy olyan európai parlamenti frakció, az Európai Szabad Szövetség, tagja, amely az önálló államisággal nem rendelkező nyugat európai népek mintegy harminc pártját, nemzeti mozgalmát tömöríti, skótokat, korzikaiakat, galíciaiakat, oksztánokat, baszkokat, katalánokat, flamandokat, szardíniaiakat és másokat. Azért jött Kéméndre, hogy a felvidéki magyarokat szolidaritásáról biztosíthassa. Egyben bejelentette, az Európai Parlamentben működő politikai tömörülésük, **az Európai Szabad Szövetség nyíltan kiáll a Benes-i dekrétumok haladéktalan eltörlése mellett.** E dekrétumok – mint azt Miquel Mayol korábban Brüsszélben elmondott felszólalásában kijelentette – Európa szegényét képezik. Végül arra buzdította, a szlovákiai magyarokat, hogy amennyiben ma létező politikai érdekképviseletük nem

képviseli életbevágóan fontos ügyeiket, a Benes-i dekrétumok eltörlését, a teljes és tényszerű esélyegyenlőség megvalósulását, akkor hozzanak létre egy új politikai erőt, amelynek jogvédő harcát az Európai Szabad Szövetség minden eszközével támogatni fogja.

Ezt követően **Patrubány Miklós** átadta **Miquel Mayolnak**, a Magyarok Világszövetségének legnagyobb kitüntetését, a **Magyar Nemzetért Ezüstérmét**. A meghatott képviselő egy katalán zászlóval és a katalán himnusz eléneklésével viszonzta a nem remélt megtiszteltetést. Az MVSZ elnöke angolul, németül és franciául elmondott záróbeszédrel rekesztette be a nemzetközi sajtótájékoztatót, mely Himnusz éneklésével kezdődött és a Szózáttal fejeződött be.

Az est utolsó közös mozzanatát **Benefi László** Kéménd polgármestere és **Magát László**, a szomszédos Kőhídigyarmat első embere jelentették be. Az egész estét kitöltő gyász és keserű emlékek helyébe, az élet jegyében, a helybeli fiatalok népi táncokkal köszöntötték az egybegyülteket, közöttük a **Morva Szövetség vezérkarát, akik tüntetően szolidarizáltak a felvidéki magyarokkal.**

Megjegyzés: Ezt a jelentést azért hoztuk le a Hollóban, mert eddig sehol nem láttuk. A magyar lapok, kül és belpolitikai szempontok miatt nem közölték. Szerintünk mindenről hirt kell adni, ami a magyarság ügyét szolgálja.

MÁRCIUS 15

A világ másik felén, Budapesttel pontosan szemben (azaz, 180 fokkal arébb) van a Hawaii szigetcsoport. Még ide is jutottak magyarok jócskán. Honoluluban élénk magyar élet folyik Németh Károly és Fekete István szervezésében. Hetenként találkozhatnak a népek a híres Waikiki félsziget felső részén, ahol Pista egytál étellel várja őket. Március 15.-ét az idén is megtartották a szokásos módon, a Century Center klubhelyiségében. A szép számú hallgatóság rövid megemlékezés után "evett-ivott, nem bánkódott".

Másnap a Makk család rendezett batyuvacsorával egybekötött megemlékezést legközelebbi barátaik és a University of Honolulu magyar kutatói, ösztöndíjasai és PhD kandidátusai valamint odahelyezett állami tisztviselők és családtagjaik részvételével. Néhányan verseket olvastak fel, volt aki furulyán játszott magyar népdalokat. Meghallgattuk a Szózatot kazettáról, egy kitűnő szavalóművész előadásában és énekkari feldolgozásban is. Minden jelenlévő kapott egy példányt az "Eleven Hundred Years of Success" című CD lemezünkből is, hogy felvilágosító munkát végezhesenek az egyetemi kollegáik között.

Van magyar élet a legtávolabbi végeken is.... és ezen személyek nagyrésze haza is megy, gyerekestől....

CLEVELAND HUNGARIAN HERITAGE MUSEUM

A Világhálózat (WWW) egyik legértékesebb magyar honlapját állították össze a Clevelandi Magyar Múzeum tagjai. Mi is linket teszünk rá. Aki teheti, látogassa meg ezt a kitűnő, páratlanul értékes és fontos gyűjteményt:

<http://www.jcu.edu/language/hunghemu.htm>

Nota bene: a MUSEUM Vezetőségének névjegyzéke, a clevelandi cserkészek "Ki kicsoda" listája. A huszonkét vezetőségi tag majd' mindegyike cserkész, vagy cserkész szülő. Tizen pedig .st, cst.vagy cscs tiszték.

Régi támogtónk, ki szokása szerint némi humorral fűszerezve küldte be rendszeres támogatását, a montreali **Nemes Endre** m.kir. repülőszázados, ny.á. őrnagy, életének 90. évében elhunyt.

Dr. **Bodolai Zoltán**, több kitünő angolnyelvű könyv szerzője (The Timeless Nation, Hungarica) Sydneyben (Ausztrália), nyolcvannégy éves korában elhunyt. Munkatársunktól, Bogsányi Dénestől kaptuk a szomorú hirt, aki még tavaly meglátogatta.

LOBBYZÁS

A külföldi magyar újságok úgyszólván semmit sem irnak erről a létfontosságú munkáról. Persze az itteniek sem az amerikai lobbizókról, és még ennél kevesebbet az európaiak munkájáról. Az otthoniak meg éppenséggel semmit. Pedig illenék ezekről a munkát önként vállaló lelkes magyarokról írni valamit. Lehet, hogy ez a mi hibánk. Most kivétel történt, mert a Magyar Távirati Iroda átvett egy nyúlfarknyi hirt. Ime:

Április 15-16-án újra intenzív lobbizást folytattak a magyarországi és a belgiumi magyar civilszervezetek Brüsszelben: Az EU parlamentben jelen voltak: az MVSZ elnöke, a Brüsszeli Középeurópai Bizottság több tagja, a Temesvári Interkonfesszió Társaság képviselője, erdélyi magyar kulturális és politikai szakértők, valamint az MVSZ-Belgium OT vezetője..

A cél az EU képviselők tényszerű informálása volt, különös tekintettel Románia EU csatlakozásának előkészítésére valamint a benesi dekrétumok tarthatatlanságának tényére. Napirenden volt a további akciók előkészítése is.

Nádasdi István (Brüsszel)

HIRSZOLGÁLAT

Már nagyon régen - időről, időre - felvetjük egy magyarok ellen elkövetett atrocitásokat a világ elé táró hirszolgalat ügyét. A kritériumok szerint, rövid hirekből álló jelentéseket Erdélyből, a Délvidékről, Felvidékről és Kárpátaljáról gyűjtenénk össze és küldenénk szét havonta a médiának.

Eddig minden kísérletünkre 2-4 oldalas indulatokkal fűtött irodalmi remekműveket kaptunk, mintha szegény volna egy tömör, csak a lényegre szorítókozó jelentést írni valamiről. Mindhiába próbáltam elmagyarázni, hogy a szerkesztőknek és az emberek zömének nincs ideje kötetekre való szövegcsodákat végigolvasni. Mindhiába! Hogy a fordításról ne is tegyünk említést... Így aztán lassan feladtam az ötletet.

Az egy-két havonta rendszeresen kapott "News from Slovakia" című értesítő követendő példának tartva újból megpróbálom rábeszélni az illetékeseket az ötlet megvalósítására. A prof. **Chászár Ede** cscst. szerkesztésében megjelenő "News" iskolapéldája egy csak a lényegét közlő hirlapnak. Ilyenekből könnyen össze lehetne állítani egy egész Kárpát-Medencére kiterjedő elektronikus hirujságot.

A rossz hír: Csede bá visszavándorol Sao Paoloba a nyáron. Így ennek az akciónak is vagy vége lesz, vagy valaki tovább viszi a stafétabotot....

A SZÉCHENYI TÁRSASÁGRÓL

A Széchenyi Társaság 1966-ban alakult és mint egy az egész Kanadára kiterjedő jótékonyági intézményként. Azzal a céllal indult el a Társaság, hogy a magyarság történelmi, irodalmi, nyelvi, zenei és művészeti értékeit terjessze és elérhetővé tegye minden kanadai számára.

A cél érdekében v.Duska László vezetésével egy országos pénzgyűjtési kampány indult el és 1977-re 300.000 dollárt sikerült összeszedni a kanadai magyarságtól. A Kanadai Kormány hozzájárulásával egy örökös alapítvány jött létre és a Széchenyi Társaság szerződést kötött a Torontoi Egyetemmel a Magyar Tanszék felállítására. A magyar irodalom, nyelv és kultúra tanítása 1978-ban indult el Dr. Bisztray György professzor vezetésével. Az egyetem nem járult hozzá a magyar történelem tanításához. A tanszék működését egy tanácsadó bizottság követi amelynek két-két tagját a Széchenyi Társaság és a Torontoi Egyetem nevezi ki. A tanítás kezdete óta 2001-ig közel 600 hallgató vette fel a tanszék által ajánlott valamelyik kurzust. Bár az Alapítvány értéke 1.21 millió dollárra emelkedett az elmúlt 23 év alatt, a kamatok összege mégsem elegendő a tanszék költségeinek a fedezésére. Így Bisztray professzor nyugdíjba vonulása után (2004-ben) a tanszék átalakul egy Magyar Programmá amely keretében magyar nyelv, irodalom, történelem, kultúra és közgazdaságtan tanítására lesz lehetőség. A kurzusok száma az Alapítvány bevetelétől függ. Remélhetőleg sikerül az Alapítvány alaptökéjét megemelni, hogy a Magyar Program minél több kurzust tudjon ajánlani.

Tagjaink támogatásával 2000-ben létrejött egy v.Duska László nevét viselő Ösztöndíj Alapítvány. 12,500 dollárt nyújtottunk át az egyetemnek amihez az egyetem ugyan olyan összeggel hozzájárult. A jövőbeni bevételből egy 1,250 dolláros ösztöndíj válik megszerezhetővé egy egyetemi hallgató részére aki magyar kuzust fog tanulni. Magyar témájú, angol nyelven írott, könyv programunk 25 éve működik s eddig közel 2500 könyvet ajándékoztunk 40 kanadai egyetemi és főiskolai könyvtárak. Ehhez a munkához igen jelentős segítséget nyújt a hamiltoni Hunyadi Öcs. Munkaközösség. A Széchenyi Társaság közbenjárására az Acadia University följánlott 100 példányt „Dr. Watson Kirkconnel Hungarian Helicon” angolra fordított magyar versek könyvéből amelynek kiadását a Széchenyi Társaság tette lehetővé a nyolcvanas évek közepén. A könyveket az egyetem elküldte Budapestre a Köztársasági Elnök Úrnak aki ajándékként használja angolul beszélő hivatalos vendégeknek. A hetvenes években támogató táborunk nagy volt, de sajnos az elöregedések és elhalálások miatt tagjaink száma egyre csökken, de azért reméljük, hogy programjainkat tovább tudjuk folytatni.

Fekete Tibor, elnök

Fekete Tibor nem említette, de a gyűjtött összeg jelentős részét a saját zsebéből tette az asztalra. Erről sohasem szabad elfeledkeznünk.

V. Duska Lászlóról pedig tudnunk kell, hogy a doni visszavonuláskor, kiváló vezetési képességeiért, kitartásáért és főként személyes bátorságáért a rendkívül ritka Tiszti Arany vitézségi érmet kapta. Az egyetlen a doni harcok idején.

(A szerkesztő)

TÁMOGATÓINK

2001, szeptember 20-tól, december 31-ig beérkezett adományok. Több adomány esetén az évi végösszeget mutatjuk

Köszönjük adományát! Ön ezzel a külföldi magyar társadalomnak ahhoz a törpe kisebbségéhez tartozik, akik nemcsak aggódnak hazánkért de támogatást is adnak a magyarság hírének javítása és érdekeinek elismertetése érdekében kifejtett munkánkhoz.

KÖSZÖNET MUNKATÁRSAINKNAK:

Klement-Szabó Iringó, Cseremely Péter, Désy Lajos, Hegedüs István, Szigyártó Zsuzsa, Haverland Attila, Szappanos István, Szappanos Tamás, Jakab Ferenc, Szöke János, Mézes Miklós, Csóli Simon, Nádasdi István, Kormos László, Fekete Tibor, Wojatsek Károly, Kazal László, Alapi Etu, Kardos Géza, Kaffka Margit, Draskóy György, Kossuth Éva, Komlóssy József, Jókay Enikő, Bányai Ferenc, Buda Márta, Vara Kata, a Makk Család, Magyaródy Rózsi, Boros Béla, Megyesy Jenő, Erdei Bálint, Glóbits László, deKova György, Fejérdy András-Gergely, Zimányi Magda, a Gráber család, DR. Forgách Péter, Somogyi Vince, Beodray Ferenc, Kis Ferenc.

REPÜLÉS

Magyarországon elég régen foglalkoznak a repüléssel. Sok honfitársunk volt a repülés uttörői között is Ez azonban egy kitünően megtartott titok. Az ilyesfajta titoktartásban nagyszerűek vagyunk. Nem úgy a románok....

A napokban az egyik amerikai műszaki magazinban találtam egy címet, amelyet meg is kerestem a hálózaton:

American Institute of Aeronautics and Astronautics

<http://www.flight100.org/>

The History of Flight from Around the World

It is fully understood that many nations gave birth to aviation pioneers. Early in the planning process for this Web site, it was decided to have participation from the International Council of Aeronautical Sciences (ICAS), and to have each ICAS country identify their own pioneers. The following notable figures are but a very few examples of those who could be considered. If you feel your country is not represented and you have the history to share, please contact Kimberly Grant at: king@aiaa.org. Ami magyarul kb. így hangzik:

"Tudjuk, sok nemzetnek vannak repülési uttörői. E honlap tervezésének elején elhatároztuk, hogy kérjük a Nemzetközi Repüléstudományi Intézet (ICAS) közreműködését is és e szervezet tagállamaikat is felkérjük, hogy nevezzék meg a repülési uttörőiket.

A következő személyek, csak egy kis részét képezik azoknak, akik figyelembe vehetők. Ha úgy érzi, hogy **az Ön országa nincs képviselve** és van e témának nyilvánosságra hozható történelmük, kérjük lépjen érintkezésbe (Ms) Kimberly Granttal: king@aiaa.org."

Nos, aki kíváncsi rá, mit lehet ebből kihozni, az nézze meg a román aviációról készült beszámolót. Sok mindent megtudunk belőle. Ők találták fel, többek között, a jet motort, a hengeres repülőgéptörzset, stb. Igaz, szebeni (Sibiu) szász is van a feltalálókik között, abból az időből, amikor Nagyromániáról még nem is hallott a világ. Ez igazán nem zavarja őket. Igen mély benyomást tett rám ez az ügyes propaganda anyag.

Hiába no! Mindig találunk valamit, amit a románoktól lehet és KELL tanulnunk. Kérem a fiatalokat, ha találnak ehhez hasonló esetet, tájékoztassanak róla. Ezt a kis hirt elküldtem a Hadtörténeti Múzeumnak és a Honvédelmi minisztériumnak. Hátha akad gazdája ennek az ügynek

NÉZZE MEG HONLAPUNKAT:

<http://www.hungary.com/corvinus>

© Published by S.J. Magyaródy

42 Juanita Dr.,

Hamilton, ON

L9C 2G3, Canada

E-mail:

corvinus@mountaincable.net